768/07

Den 2. april 2007 blev i sag nr. 69.615:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at ulykkestilfældet skyldes selvforskyldt beruselse.

Det fremgår af politiets anmeldelsesrapport, at klageren, der er født i 1983, kørte galt i en varebil lørdag den 4/10 2003 kl. 00.03. Umiddelbart før uheldet var han kørt fra en fest for at hente en veninde. Ved uheldet pådrog han sig benbrud, armbrud, håndbrud og en hjerneskade.

Der var ingen vidner tilstede, da ulykken indtraf.

Om ulykkestedet er i politiets anmeldelsesrapport noteret:

"Uheldsstedet er en lige landevej med en hastighedsbegrænsning på 80 km/t.

Landevejen er asfalteret og er på uheldsstedet 5 m. bred.

I begge vejsider er der en ca. 2 m. dyb grøft. I den østlige vejside er der placeret enkeltstående vejtræer med en diameter på ca. 20 - 25 cm. I den vestlige vejside er der tættere bevoksning med træer og buske.

Ca. 100 m. nord for uheldsstedet er der et blødt vejsving, som går mod vest.

Der var ingen vejafmærkning på uheldsstedet udover kantpæle ved vejsvinget.

På stedet er der ingen vejbelysning.

Oversigtsforholdene for vejen er gode.

Endelig var der ingen specielle vejtekniske foranstaltninger på uheldsstedet.

Kl. 01.35 ankom E.H. fra O. Bilinspektion.

Gerningsstedsundersøgelsen blev foretaget i samarbejde med bilinspektøren og viste, at varebilen formentlig var kommet kørende i sydlig retning ad landevejen, da der blev konstateret et hjulspor i den vestlige vejkant. Dette hjulspor startede 32,5 meter før varebilens placering i grøften. Pågældende i hjulspor sluttede 12,5 m. før varebilens placering. Det må på den baggrund formodes, at varebilen først havde kørt 20 m. med de to højre hjul i den vestlige vejside, inden den var fortsat over i den østlige vejgrøft, hvor den påkørte vejtræet.

Ved ankomsttidspunktet for patruljen var vejbelægningen tør.

Landevejens asfalt sås hel og uden væsentlige skader.

Der blev ikke fundet nogle bremsespor på vejbanen hidhørende fra varebilen."

Ved politiets afgørelse af 6/2 2004 blev klageren meddelt tiltalefrafald, idet der blev lagt vægt på, at han ved ulykken var kommet alvorlig til skade.

På ulykkesdagen kl. 04:08 fik klageren udtaget blodprøve anvendt til måling af alkoholpromille. Af analyse-erklæring fra Retskemisk afdeling på Retsmedicinsk Institut fremgår, at middelværdien i blodet på ovennævnte tidspunkt var 0,889. Mindsteværdien var 0,80 promille alkohol.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har ved skrivelse af 15/6 2006 indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring og i klageskrivelsen anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Jeg kom kørende i min bil ude fra en kammerat og i et sving mistede jeg åbenbart kontrollen over bilen og kørte direkte ind i et træ. Jeg kan intet huske fra ulykken, men har fået fortalt at vejen var meget fedtet af nedfaldne blade. Forsikringen har afvist min erstatningssag pga. påstået promillekørsel. Jeg er ikke blevet sigtet for

promillekørsel. Jeg kan huske at jeg fik 2 øl sammen med mine venner i løbet af aftenen, hvilket de bekræfter.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
Jeg vil prøve at få en form for erstatning, da jeg har pådraget mig en varig hjerneskade, hvilket vil påvirke mit fremtidige liv. Jeg har ikke anket før pga. Hjerneskade Rådgivningen udtaler, at der skulle gå ca. 2 år efter raskmelding, hvilket jeg blev i november 2004, inden man reelt kunne vurdere, hvor stor en skade på hjernen der ville blive."

Selskabet har i svarskrivelse af 18/8 2006 til nævnet anført:

"Som nævnt fremgår det af forsikringsbetingelsernes punkt 2.8.1., litra c., at forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede under påvirkning af alkohol.

Vi henviser i denne sammenhæng til forsikringsaftalelovens § 20 vedrørende selvforskyldt beruselse.

Således blev der 4 timer og 5 minutter efter uheldet kl. 04:08 udtaget blodprøve, som viste, at klager havde en alkoholpromille med en middelværdi på 0,899. Kopi af analyseerklæring vedlagt.

Det bedste skøn over en målt promille antages at være middelværdien, jfr. artikel i UFR 1990B260 ved Københavns Universitets Retskemiske Institut, og middelværdien må som hovedregel lægges til grund i civile sager i modsætning til den strafferetlige vurdering som altid tager udgangspunkt i mindsteværdien.

Det skal bemærkes, at uanset om Ankenævnet som vanligt lægger mindsteværdien til grund for afgørelsen - eller middelværdien lægges til grund - er der med baggrund i den tidsmæssige faktor ikke tvivl om at klager på ulykkestidspunktet har været påvirket i ikke ringe grad af spiritus.

Blodprøven, som ligger til grund for analyseresultatet er udtaget 4 timer og 5 minutter efter ulykken, hvorfor skadelidtes promille på ulykkestidspunkt ubetvivleligt har været væsentlig højere end det fremgår af analyseerklæringen. I overensstemmelse med de sædvanligvis anvendte tilbageregningsregler må det antages at klagers promille i ulykkesøjeblikket har befundet sig i intervallet 1,2 promille - 1,4 promille, og det kan ikke betvivles, at skadelidte var spirituspåvirket i ikke ringe grad på ulykkestidspunktet.

Selskabets bevisbyrde, for at der foreligger selvforskyldt beruselse, anses i praksis for løftet ved alkoholanalyseresultatet, og efter ulykkesforsikringspraksis påhviler det derefter sikrede at bevise, at andre omstændigheder har haft væsentlig betydning for ulykkens indtræden.

Af politirapporten fremgår det, at uheldet skete den 4. oktober kl. 00:03. Klager var umiddelbart før uheldet kørt fra en fest for at hente en veninde. Der var tale om et

solouheld, hvor klager på en lige vejstrækning havde påkørt et vejtræ i vejens modsatte side. Føret var på uheldstidspunktet tørt, der var ingen nedbør og det var sigtbart over 100 meter. Der var ingen specielle vejtekniske foranstaltninger på uheldsstedet, asfalten var hel og uden væsentlige skader.

Med henvisning til de foreliggende oplysninger var der ingen ydre omstændigheder som havde indflydelse på uheldet og hovedårsagen til skaden må antages at være skadelidtes beruselse.

I henhold til resultatet af analysen af klagers blodprøve, må klager antages at have været påvirket af spiritus i ikke ringe grad på ulykkestidspunktet, hvorfor det må anses som godtgjort, at klagers reaktionsevne og agtpågivenhed var væsentligt nedsat på uheldstidspunktet.

At klager ikke - som anført - er blevet tiltalt for promillekørsel har ifølge Politimesterens tiltalefrafald sin årsag i klagers alvorlige tilskadekomst - som det fremgår, henviser Politimesteren i samme åndedrag klager til i fremtiden at overholde loven.

På baggrund af ovenstående må klagers selvforskyldte beruselse således anses som hovedårsagen til skadens indtræden, hvorfor selskabet fortsat må afvise at udbetale erstatning for klagers tilskadekomst.

Vi henviser i denne sammenhæng til Ankenævnets praksis, som fastsat i AK 65.623."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen ikke:**
…
2.8.1 Forsikringen dækker ikke ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede:
…
c. under påvirkning af alkohol, narkotika eller andre giftstoffer …"

Nævnet udtaler:

Ved bedømmelsen af klagerens promille på ulykkestidspunktet lægger nævnet til grund, at en blodprøve udtaget ca. 4 timer senere viste en mindsteværdi på 0,80. Ved tilbageregningen kan det ikke afvises, at klageren har indtaget spiritus frem til kørselstidspunktet, og der er herefter ikke tilstrækkeligt sikkert grundlag for at antage, at klagerens promille på ulykkestidspunktet oversteg 1,20.

Herefter finder nævnet, at selskabet ikke har været berettiget til at afslå dækning med henvisning til, at skaden er fremkaldt af klageren under påvirkning af alkohol.

Herefter

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, skal anerkende, at klageren den 4/10 2003 var udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Marianne Højgaard Pedersen